

eller ej. Jeg tror nu, at selv indenfor de Rammer, her er Tale om, ere de Ændringer, vi her foreslaa, ikke uigennemførlige. Det er Forbedringer alle sammen, og i Virkeligheden Forbedringer, som de fleste, ogsaa indenfor Flertallet, ere enige om. Jeg vil derfor meget anbefale disse Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Martin Madsen Halsted: Da jeg i det store og hele er enig med Flertallet, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Men der er enkelte Ting, jeg finder Anledning til at omtale, Ting, som jeg har gjort opmærksom paa i Udvalget og forbeholdt mig nærmere at motivere her i Salen.

Der er for det første til § 2 stillet et Ændringsforslag saalydende: „I Krigsforhør i Hæren vedrørende Sager mod Underofficerer eller ligestillede, Underkorporaler eller menige, indtræder som Bisidder henholdsvis en Underofficer, en Underkorporal eller menig i Stedet for en af Officererne.“ Dette har jeg fundet urigtigt, men da Ministeren har kunnet tiltræde det, ser jeg ikke nogen Grund til at modsætte mig det længer. Jeg maa kun hævde, at en menig ikke kan gøre den aller- ringeste Nytte som Bisidder i et Krigsforhør. Det, som har foranlediget mig til at dvæle lidt ved denne Betænkning, er to Sætninger eller Indskud, som jeg alt har gjort opmærksom paa i Udvalget. De findes nederst paa anden Side. Der staar: „Det bør gøres tydeligt, at tiltalte eller hans Forsvarer har Ret til at faa meddelt en Udskrift af Forhøret, og at Forsvareren har Ret til at være til Stede ved Oplæsning af Sagens Akter i Krigsretten“, og saa føjes der til: „og Auditørens Sagsfremstilling“. Dette sidste kan jeg ikke tiltræde. Saa fortsættes der: „samt til indenfor den Begrænsning, de i øvrigt gældende Rettergangsregler medføre, at fremsætte korte Bemærkninger til Udfyldning“, og saa hedder det videre „eller Imødegaelse af Auditørens Sagsfremstilling“. Dette har jeg som sagt paataalt, men ikke faaet rettet, og jeg maa derfor nødvendigvis gøre det nu. Det er ikke, fordi jeg mener, at Bemærkningen er af afgørende Betydning, da den formentlig er i Strid med Loven, og da Loven ikke er bleven rettet, er det den, der gælder, men det er, fordi jeg mener, at det vil være urigtigt, siden jeg har den Opfattelse, at Bemærkningen er forkert, og da jeg ikke har faaet Fejlen rettet i Udvalget, maa jeg tage Afstand derfra her i Salen.

Forholdet er i Øjeblikket saaledes i Krigsretten, at Auditøren oplæser Akterne, fremstiller alt, hvad der er fremkommet under de forskellige Forhør o. s. v., og naar han har gjort dette, spørger han, om den tiltalte har noget, han ønsker tilføjet, forklaret eller rettet. Hvis dette er Tilfældet, bliver det tilført, men hvis det ikke er Tilfældet, føres den tiltalte ud, og saa fremkommer Auditøren med den Sagsfremstilling, som der her er Tale om, for de juridiske Dommere, anviser dem blandt andet, mellem hvilke Grænser Straffen maa ligge, hvad der kan tale til Gunst, og hvad der kan tale til Skade for tiltalte o. s. v. Dette er Fremgangsmaaden i Øjeblikket, og saaledes er det formentlig bibeholdt i § 8, hvori dette er indeholdt. Men nu staar der jo i Betænkningen, at Forsvareren skal kunne være til Stede under Auditørens Sagsfremstilling. Forholdet vil efter de Ændringer, der indføres i § 8, være dette, at efter at Akterne ere oplæste, Defensors Indlæg o. s. v. — for der kan jo nu være baade Aktor og Defensor, og i alle vanskelige Tilfælde vil det være det rigtigste, at der bliver begge Dele — vil der for Aktor og Defensor være Lejlighed til at fremsætte foruden de Indlæg, der ere indgivne og oplæste, de saakaldte korte Bemærkninger. Men naar dette er forbi, naar der ikke er mere at gøre paa dette Omraade, indtræder det samme Forhold, som jeg nys nævnte, saa føres tiltalte og Aktor og Defensor ud, og saa tager Auditøren Ordet og fremsætter sin Sagsfremstilling, som der her er Tale om. Den Vejledning, som han skal give de ikke-juridiske Dommere, foregaar da. Nu er det altsaa efter Betænkningen Mening, at Forsvareren ikke alene skulde kunne overvære Auditørens saglige Fremstilling, men ogsaa skulde kunne tage Ordet efter denne, altsaa begynde Proceduren paa ny og ogsaa kunne kritisere denne Sagsfremstilling. Men der glemmer man ganske, at om end Auditøren er Medlem af Krigsretten, er han ikke Dommer, han har ingen Stemme, og han er kun Vejleder for selve Rettens Medlemmer, og Rettens Medlemmer ere ved denne Lejlighed ganske simpelt en Nævningeret, og han er den Dommer, der skal fremstille Sagen, hverken mer eller mindre. Jeg har ikke — men jeg henstiller det navnlig til de tilstedeværende Jurister — kunnet faa den Forstaaelse, at ved en Nævningeret skulde, efter at Proceduren har fundet Sted, og efter at den Dommer, som har Ledelsen af Sagen, har foretaget Vejled-